

ROMANI 14 – diagramare

- ¹ Primiți bine pe cel slab în credință
și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.
- ² Unul crede că poate să mănânce de toate;
pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.
- ³ Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă;
și cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.
- ⁴ Cine ești tu, care judeci pe robul altuia?
Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său;
totuși va sta în picioare,
căci Domnul are putere să-l întărească
pentru ca să stea.
- ⁵ Unul socotește o zi mai presus decât alta;
pentru altul, toate zilele sunt la fel.
Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.
- ⁶ Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face.
Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face.
Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă;
pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu.
Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă;
și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.
- ⁷ În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine
și niciunul din noi nu moare pentru sine.
- ⁸ Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim;
și dacă murim, pentru Domnul murim.
Deci fie că trăim,
fie că murim,
noi suntem ai Domnului.
- ⁹ Căci Hristos pentru aceasta a murit
și a înviat,
ca să aibă stăpânire și peste cei morți,
și peste cei vii.
- ¹⁰ Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău?
Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău?
Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.
- ¹¹ Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul,
că orice genunchi se va pleca înaintea Mea
și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”
- ¹² Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.
- ¹³ Să nu ne mai judecăm, dar, unii pe alții.
Ci mai bine judecați să nu faceți nimic
care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire
sau un prilej de păcătuire.
- ¹⁴ Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus,
că nimic nu este necurat în sine
și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.
- ¹⁵ Dar, dacă faci ca fratele tău să se mârhească din pricina unei mâncări,

nu mai umbli în dragoste!

Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

¹⁶ Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

¹⁷ Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură,
ci neprihănire,
pace
și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸ Cine slujește lui Hristos în felul acesta este plăcut lui Dumnezeu
și cinstit de oameni.

¹⁹ Așadar, să urmărim lucrurile care duc la pacea
și zidirea noastră.

²⁰ Să nu nimicești, pentru o mâncare,
lucrul lui Dumnezeu.

Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate.

Totuși, a mânca din ele,
când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere,
este rău.

²¹ Bine este să nu mănânci carne,

să nu bei vin

și să te ferești de orice lucru

care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere,

de păcătuire

sau de slăbire.

²² Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine,

înaintea lui Dumnezeu.

Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

²³ Dar cine se îndoiește

și mănâncă este osândit,

pentru că nu mănâncă din încredințare.

Tot ce nu vine din încredințare e păcat.